

tror ikke, der behøves nogen nærmere Begrundelse for dette Standpunkt end at henvisse til, hvorledes de sagkundige stille sig med Hensyn dertil. Den højtærede Justitsminister har ganske vist i en Skrivelse, han har tilfjället Ubdalget, ikke villet tillægge de sagkundiges Udtalelser nogen Betydning her, men det stemmer ellers ikke med den Fremgangsmaade, man anvender i andre administrative og Lovgivnings-Forhold. Og hvor det drejer sig om en Epidemi og om Midlerne derimod, skulde man dog tro, at de sagkundiges Mening er af overvejende Betydning. Dette mener dog den højtærede Justitsminister ikke, men mener, at det ikke er et Spørgsmaal for de sagkundige, og den højtærede Justitsminister optræder i denne Skrivelse endog selv med en meget høj Grad af Sagkundskab og med sine egne Teorier om denne Sygdoms Karakter. Men jeg tillader mig at henholde mig til Sundhedskollegiet som en mere kompetent Autoritet end den højtærede Minister. Jeg indrømmer, at naar man tror, at Afspærringen har nogen Betydning for at afværge en Epidemi, er det Justitsministeren og Lovgivningsmagten, som har at afgøre, hvorvidt et saadant Djemed kan naas ved saadanne Foranstaltninger, der her er Tale om, men det maa dog aabenbart være de sagkundige, som skulle sige, i hvilken Grad Faren derved kan formindskes eller ikke formindskes, og hvis de sagkundige sige, at den kun formindskes i en meget ubetydelig Grad derved, tror jeg, at vi i vore Raajsonementer og Handelsmaade maa rette os derefter. Man maa der ikke lade sig forlede af, at det i Sommer gif saa heldigt, at vi ikke fik en Epidemi ind i Landet, thi for dette Forhold havde Grænseafspærringen baade til Søs og til Lands ikke den mindste Betydning, og det bedste Bevis derfor ligger deri, at man ikke i Slesvig og i næppe nok i Holsten, hvor man hverken havde Karantæne eller Grænseafspærring, fik Koleraen, og heller ikke i Berlin for den Sags Skyld. Man kan ikke sige, at Grunden til, at Syderne ikke fik Kolera, var Grænseafspærringen, eller at Søkarantænen var Grunden til, at vi ikke fik den. Slesvig fik jo ikke Koleraen i Sommer, og ærede Medlemmer ville erindre, at man var saa heldig i Sommer at kunne benytte hele Nordflæsbyg som en Slags Karantæneanstalt. I hvad der passerede i Sommer ligger der ikke noget Bevis for, at Grænseafspærringen og Karantænen havde nogen Betydning, og der er jo det at mærke, at der i Virkeligheden end ikke i Søkarantænen indtraadte et eneste Tilfælde af Kolera om Bord paa de Skibe,

som bleve lagte i Karantæne, og at der heller ikke i Nordflæsbyg kom et eneste Tilfælde, saaledes at man kunde frygte for, at Sygdommen derfra skulde overføres til Danmark. Men det første jo ogsaa til, at den højtærede Justitsminister, som det allerede er blevet omtalt, kunde stemme Fordringerne ned baade med Hensyn til Karantænen og Grænseafspærringen, nemlig fra 10 til 5 Dage og fra 5 Dage til 48 Timer, og med Hensyn til Grænseafspærringen kunde lade den gaa ned til at lade Folk passere frem og tilbage, saaledes at hele Afspærringen i Virkeligheden ikke havde saa overmaade meget at betyde. Men hvorledes vilde Stillingen have været, hvis der var indtraadt en Kolera-epidemi i Nordflæsbyg, eller hvis der i nogenlunde stort Omfang var kommet Skibe her til Kjøbenhavns Havn med Kolera om Bord, det ene Tilfælde efter det andet? Hvorledes kunde i saa Tilfælde Afspærringsforanstaltningerne sættes i Værk, og hvad Betydning vilde de saa have haft? Jeg tror, at det er med Hensyn hertil, at Sundhedskollegiet siger, at det ikke er af den Slags Ting, man kan stole paa, og jeg tror ogsaa, man kan gaa videre og sige, at faktisk lader det sig ikke gennemføre, i ethvert Tilfælde ikke med de Foranstaltninger, vi allerede have truffet. Det er klart, at hvis der var kommet Kolera i Slesvig, ind paa Livet af os, maatte Grænseafspærringen have været af en ganske anden Bestaendighed end den, som den ærede Justitsminister opretholdt i Sommer; der maatte have været en Militærkordon, en Kordon af Gendarmere, saa at der ikke kunde passere et eneste Mennekte frem og tilbage over Grænsen; der maatte have været opstillet Piketter med Ordre til at skide paa enhver, der vilde ind over Grænsen, man vilde ikke kunde tillade Gjendomsbestidere, som havde deres Marker paa den anden Side af Grænsen, at passere over Grænsen frem og tilbage, som det fandt Sted i vidt Omfang i Sommer. Og selv om man havde gjort det, selv om man var gaaet nok saa rigoristisk frem, saa vilde det utvivlsomt være gaaet paa samme Maade som tidligere, da man vilde bekæmpe Koleraen med militære Kordonner. Jeg kan henvisse til et interessant Skrift af Dr. Julius Petersen, hvor han fortæller om, hvorledes det gif 1831 i Preussen. Der udfom en Lov af 5te April 1831, som indeholdt de mest drakoniske, henholdsvis Afspærringsregler. Forsøten, siger Dr. Sul. Petersen, endjæde imidlertid ikke Rust — det var den Mand, der stod i Spidsen for Tropperne — eller hans kæmpemæssige Troppeskorps; men den udfoldede sin hærgende Gang rundt om i